

اصول طراحی فضاهای آموزشی کودکان

مبتنی بر ادراک فضا در خود شکوفایی دانش آموزان

جمال الدین مهدی نژاد^۱، مهدیه حسن خانی^۲، الهام باپیری^{۳*}

۱- دانشیار، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران، ایران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران، ایران

چکیده

معماری به عنوان هنری است که ما را در بر میگیرد و انسان بیشتر از آنکه بر یک معماری تاثیر بگذارد تاثیر می پذیرد، بیشترین نقش تمدن سازی و تاثیر گذاری بر فکر و ذهنیت انسانها را آموزش و در نتیجه فضاهای آموزشی دارد، کودکان به دلیل تاثیر گذاری کمتری که بر محیط دارند بیشترین تاثیر پذیری را از آن دارند در سال های اخیر، تحقیقات زیادی صورت گرفته که به بررسی درک کودکان از کالبد یک محیط پرداخته است اما به تاثیر درک فضایی کودکان بر خودشکوفایی و خودسازی آن ها، پرداخته نشده است روش پژوهش توصیفی-تحلیلی و مراجعه به منابع کتابخانه ای و مصاحبه ی عمیق با کودکان و اولیای مدارس صورت گرفته است نتیجه پژوهش به پرورش احساس مثبت از خود، فعالیت مستقل، خلاقیت، خجالتی نبودن کودک، مقابله با اضطراب، ایمنی و امنیت و اعتماد به عنوان مولفه های خودشکوفایی تحت تاثیر ادراک از محیط می پردازد.

واژگان کلیدی: کودکان، فضای آموزشی، خودشکوفایی، ادراک فضا، معماری